

A' ROMAI TSASZARI ES AP. KIRALYI FELSEG.
NEK KEGYELMES ENGEDELMEVEL,

Indúlt BÉTSBÖL Pénteken 11. Mártiusban 1791.

B É T S.

Oda van a' Fársáng! — oh arany órák, és gyémántos gyűrűk!! — böjteljetek a' *Normális Oskolában*, (a' F. Tsászári Zállogló-ház) míg a' ti erejek felett vig Fársángló Uraitak egy böjti penitentiát tartván innen ki-váltanak: Ők pedig készek addig (hogy a' böjti gálában semmi tsorbaság ne essék) a' kettős óra lántzra 2 veres-hagymát kötni, és a' *Szent István* tornyabéli óra szolgálatjával élni. Oda van hát a' Fársáng! az a' vig Fársáng, melyhez hasonlóról nem emlékeznek a' Bétsiek — 10 — 11 — 12 ezer forintokra is ráment némelykor a' *Redutbéli Cassa*. — Míg azért egy *Hamvas szeredai Ujság*ot írának, lássuk hogy ment-e a' Fársáng? — A' Fársángnak utolsó napja most

is Kedd volt, mint máskor, még pedig *Húshagyó Kedd*, a' mikor némely emberek annyit esznek és isznak, hogy az egész bõjten betegek — a' mikor a' Kereszténységnek nagyobb része ugy el hadja a' húst, hogy alig várja más nap a' 12 órát, hogy megint húst ehessék. — Illyen Húshagyó-kedd vala a' múlt Kedd. Dél-elõtt a' F. Nápolyi Király mulattságára egy Rókák, nyulak és vad süldök tántza tartaték a' múlt Kedden a' Práterben, hol ezek vadász hálók közé egy keskeny tsinált uttzákba vétvén, a' 2 felõl meg húzott hálókon fel hányatnak vala a' levegõbe mind addig, mig ezen Fársáng utolsó napján ki-tántzolának a' Világból. Jelen vala itten a' F. Nápolyi Király a' fõ Hertzegekkel, Hertzegnékkel, és Bétsnek nevezetesebb részével ló hátton. — Más nap *Hamvas-szereda* vala; még pedig senkinek sem hamvasabb, mint a' már 38 szor szerentsésen útazott Levegõbéli útazó *Blánchárdnak*. Ez az egész Európában útozásáról nevezetes Férfi már régtõl fogva egy 5200 rõf vékony tafotából készit vala egy levegõvel telendõ gollóbist, ennek szájára egy bástya módjára épült alkatvánt, hogy õ azzal Feleségestõl edgyütt meg indulván a' mély levegõben, egy 2 óra alatt Posonyba mennyen ebédre, és hogy a' Bétsieknek ollyant mutassan, a' mit még soha sem láttak. — Ennek hire már rég ki-lévén trombitálva, fel-ládzad a' Bétsi nép, ki-megy nézésére — az elsõbbek 2 arannyal, a' másod reud béliek egy arannyal, az utolsók pedig 30 krokkal váltván magoknak tzédulát ennek meg nézésére. Bégyül a' véghetetlen sokoság a' Práterbe; már dél-elõtti 10 órakor tolyong vala a' nép a' *Blánchárd* repülõ eszköze körül, noha 1 és 2 óra között akar vala indulni. — Tsak várjuk nagy ohajtással mit szül azon véghetetlen nagy tafota gollyóbis — 's hát egeret. Midõn már a' F. két Udvar, tsak nem egész Béts a' ki-feszült gollyóbisra függesztené szemeit, nagy ropogással szakada széllyel; de mig a' hojogban valami kis vivõ matéria tart vala, sok emberek-is alig tarthaták a' Bástyát, hogy el nem repüle.

repüle. Ezen szerentsétlenségén *Blánchárdnak*, a' Bétsi népnek sepreje fel-indulván, az el-szakadott tafota golyóbist széllyel szaggatá, és annak nagyobb részét el-prédálá — *Blánchárd* ithon ebédelt, nem Posonyban, *Hamvas-Szeredán*; a' tzedulákat vizsgálza adták azoknak, kik vizsgálza venni kívánták. *Blánchárdat* és Feleségét tsak nem fél hóltan vivék bé némely Gavallérok a' Városba. Még *Blánchárd* ilyen szerentsétlen soha sem vala; készül betsületét helyre hozni, meg-láttjuk mire mégyen második probája.

Tegnap előtt, u. m. Húshagyó-kedden érkezék egy Belgiumi *Kurir*, ki azt a' hirt hozá, hogy a' Belgák a' magok Papjaikkal, kik által a' zenebonára öztönöztettek, sok helyeken irgalmatlanul bánnak. — Tegnap reggel indula a' mi F. Palatinusunk le Posonyba, hogy Pénteken u. m. ma utolsó Ország gyűlése tartattásék, és onnan feljövén, 14-dikben indulhasan Felséges Attyával, a' Nápolyi Kiralynéval, *Ferdinánd* fő Herizeggel és Hiteisével Florentzia felé. — A' F. Nápolyi Király már előre ment, mivel *Kárinthiában* vadászatok lélnék. — A' leg régibb N. Magyar Királyi Test-örző Hadnagy *Sott Ur* 400 forint esztendei fizetéssel és Kapitányi Rangal nyugodalomra tétetett. — Itt némellyek azt sugdolsák egymás fülébe, hogy a' mi békeiségünk meg-vólna, de még tsak Májusban fognák meg hallani a' békeiség' Punktumait — addig Belgrádnak kő-falai le-rontatnak, és minden elfoglalt jofszágait a' Portának vizsgálza fognók adni — mely előttünk szomorú hir vólna, ha igaz találna lenni. — A' Posonyi Ujjság Levelekből tsak ezeket írhatjuk: „Az 5-dikben tartott Ország gyűlésében, a' 67 tzikkelyekre lett feleletén kívül ő Felségének az ellen is egy Representátzio tétetett, hogy az Erdéllvi Kantzellária el-ne vállasztásék a Magyar országítól, és az Illyriai Kantzellaria fel-ne állittásék. Ezen Representátzioval fel-jötte nek vala Bétsbe a' Gyűlés után: a' Palatinus, Primás, Ország-Birája, és a' Király Képe (Personális) már vizsgálza-is tértenek.

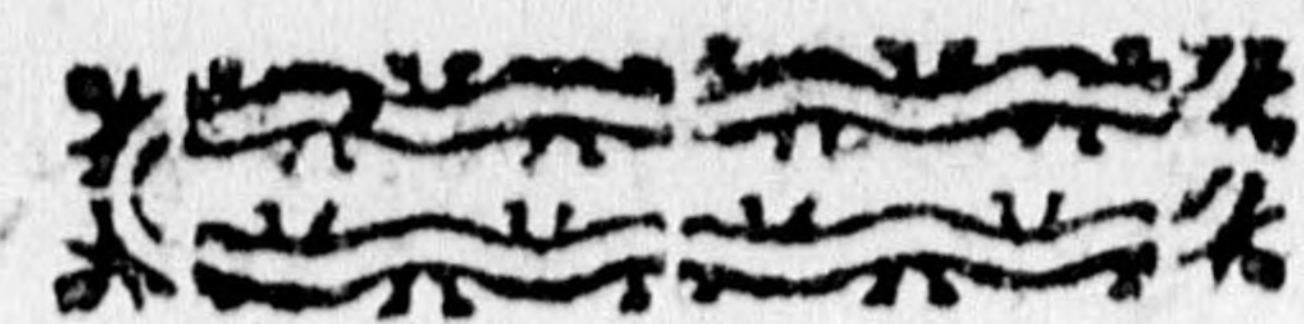
Külső és belső elegyes Tudósítások:

Temesvárról iratik, hogy Belgrád Várához 1200 nap-szamosok rendeltetnek legyen, a' kik-is vallyon a' le-romladozott épületek fel-rakására-é, vagy pedig a' még készen lévőknek-is el romlására küldettek legyen bizonytalan. A' bizonyos, hogy ezen Országban, mind az emberek, mind a' lovak számára az eleséget mind ez ideig nagy bővességgel veszik. — Roma 16. Febr. Ő Szentsége a' Romai Catholica Anyaszentegyháznak ily mostoha környül-állásásai között, mint annak Feje és Atya fárad-hatatlan írásaival, egy felől, más felől példás kegyeliséggel mindeneket el-követ, valamellyeket azoknak orvoslására szükségesnek és idveliségesnek itél, a' honnan, ugy belzélük, hogy Ő Szentsége még éjtszaka mégyn mezt-láb a' Szt. Péter Templomában, a' hol buzgó könyörgésekben foglalatoskodik. 15-dik Decembertől fogva nem vólt nappal a' Szent Péter Templomában, a' holett külbömben minden nap meg-jelent. Ezen hón. 10 dik napján a' Márs mezejére *Campo Marzio* vitette magát, a' hol a' Sz. *Scolastica* tiszteletére rendeltetett Inae-pi szokott Cérimonia ment véghez. — *Zakariás Abbásnak* azon minden Tudósoktól oly nagy kivánsággal várt Munkája, *de claris Detraçtoribus*, most jött világosságra. A' Vaticanumban a' Sz. Péter képe előtt egy igen szép ezüst Lámpás függesztetett-fel, a' mely-is mind nehézségére, mind rend-kivül való szépségére nézve tsudálkozást érdemel. Ki ajándékozta legyen ezen Lámpást, nem tudatik, 's azon-kivül ezen esmeretlen még két fundátziót akar szerezni, melynek kötelelsége abban fog állani, hogy ezen drága lezendő tüzi világot el-aludni soha meg ne engedjék.

A' Német Udvari Ujságból ezeket írhatjuk: „A' Palatinus Ő K. Hertzegsége ezen hón. 5-dik napján Posonból ide fel-jövén ezen Hónak 9-dikén dél-előtt ugyan Posonba vizliza ment. — Az Ő Felségetől ugyan fel-állittatott Erdélyi Udvari Kantzellária ezen Hónak 5-dikén tartotta első tulajdon Ülését.

A' melynek kezdetét a' mennyivel nevezetesebb vólt, annyival is inkább kívántuk érdemes Olvasóinkal közleni, ugyan is a' meg-nevezett napon a' Fő Ts. K. Udvari Mester ő Hertzegsége egy pompás hintóba, a' Kantzellária szállására menvén, ottan az Udvari Kantzelláriust Gr. *Teleky* Ur ő Exját az egybe gyült Kantzellária Rendeinek ajánlotta, melyre az Udvari Kantzellárius Ur ő Exja, a' maga háládatosságát, 's ő Felsége szolgálatjára való készségét egy fontos beszédjében tett válaszával fejezte ki, ez után az egész egybe-gyült Státusok is; a' Nemzet képeben szollott az első Udvari Tanácsos *Rosenfeld* Ur; e' meg lévén ő Hertzegsége az Udvari Kantzellárius Ur ő Exjától, és az említett Rendektől hintójáig ki-kisértetve el ment, és azonnal a' H. *Lobkovitz* Palotájába vitetett, a' hol az Illyriai Nemzet Udvari Kantzelláriájának mind addig szokott Ülési vagynak, valameddig magának, tulajdon állandó szállása lészzen: jelen vóltak ez alkalmatossággal az Udvari Fő Kantzellárius, az Udvari Tanácsosokkal, a' Kantzelláriának jövendőbéli Tisztyeivel, Metropolitával, Archimandritával, Generálisokkal, némely Püspökökkel és Stábális Tisztekkel edgyütt. Ezen egybe-gyült Rendek fényes gyülekezeteiben Hertzeg *Stáhremberg*, mondott egy Beszédet, a' mellyel a' Királyi Felségnek a' Nemzethez való hajlandóságát éreztette, mellyet ő Felsége egyfelől a' Kantzelláriának azon lábra való állítása által, mint vólt *M. Therésia* idejében ki nyilatkoztatott, más felől Gr. *Balassa* Ur ő Exjának ezen Kantzellária fő elől ülőségre való lett választása által meg-mutatott. Képzeld dolog minémü háládatossággal elegyített örömet gerjesztett ezen Beszéd a' jelenvalóknak szivekben. Mellyek után a' fő Kantzellárius ő Exc ja maga részéről, elő adta, mely érzékeny légyen ő Exja a' Felségnek ezen éránta ki-nyilatkoztatott kegyelme eránt, a' Nemzet részéről pedig azt adta elő, hogy a' Nemzet semmit is inkább nem fog szemei előtt tartani, mint Királyához tartozó köteles hűségében álhata-
toson

toson meg-maradni, és illy kegyelmét ő Felségének háládatos emlékezettel tisztelni; az alkalmatosság szerint elő hozta azt is, hogy valami-képpen I-ső *Leopold* a' múlt Századnak a' végén az Illyriai Nemzet Privilegiumit meg-erősítette, ugy II-dik *Leopold* ezen kegyelmével azt tselekedte, hogy a' Nemzet ezen Kegyelemmel a' maga erejében élhessen, más felől ez által a' Nemzet jövődöbéli Ditsősé-
gének fundamentomát meg-vetette. — Ezen egész pompa a' Temesvári Püspök Urtól egy hálá adással tellyes, 's a' Nemzet képében el-mondott Beszéddel rekesztetek-bé.

Berlin. Azok az ajándékok, mellyeket a' Török Követ a' Pruszszus Királynak hozott állanak
1) egy rend-kivül való nagy kövü és igen szép briliántos gyűrüből, melynek aranyból készült tokján egy igen nagy és 158 aprobb briliántok vagynak :
2) egy Paraditsom Madár tolból készült bokrétából, melly briliántokkal meg-rakott arany szálak között áll, és a' mellyen igen sok drága kövek találhatnak, ugy, hogy az approbb és nagyobb briliántoknak száma mint egy 532 darabokra mégyen.
Mustafa Tsászár, ki II-dik *Fridriket* annyira betsülte, hogy egy alkalmatossággal azt mondotta vala felölle, hogy néki Lelkét tsudálnunk, és erejét fél-nünk kell, még maga szánta vala ezen ajándékokat ezen nagy Királynak : de mivel mind a' ket-tő az ajándékozás előtt meg-hólt, ennek fia III-dik *Szelim* kötelelségének esmerte ezen gyűrüt, mellyet maga-is ujjaiban viselt, a' *Fridrik* után következett Pruszszus Királynak ajándékozni. Ezen ajándékért a' Király is olyan Porcellán edényeket ajándékozott a' Török Tsászárnak, mellyekkel a' Királyi asztal Gála napokon ékeskedik vala. A' Követ egy sok musikáló eszközökkel el-készült órát nyert, és egy más asztali órát; a' több fő Méltóságok is, kiknek ajándékot vitt, gazdagon meg-ajándékozták mind a' Követet, mind ennek vele lévő embereit.

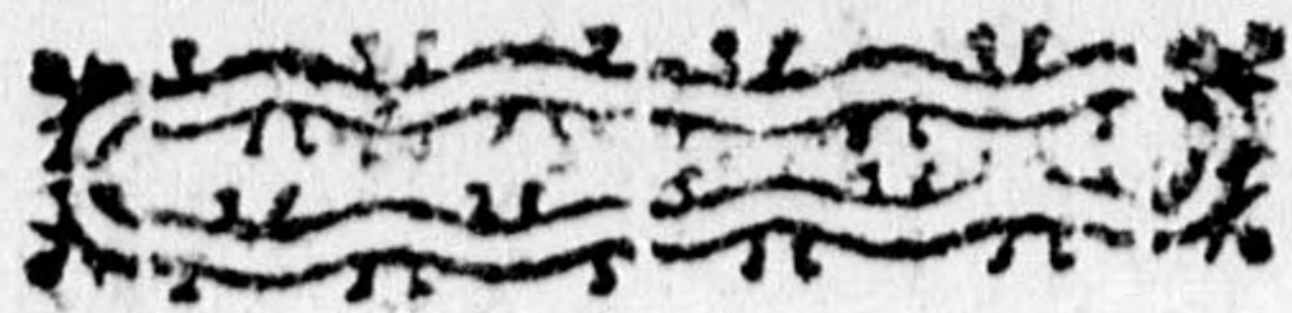

*Ns. Honth Vármegyéből, Ns. Neograd Vármegyének
írott következő Levelet, Köz-ki-hirdetés végett,
ajánlom az Urnak barátságosan:*

„ Tettes Ns. Státusok! különös örömmel vet-
tük Nagyságtok' Kegyelmetek' Böjtelő Havának 4-
dik napján tartatott Köz-gyűlésből az iránt való Tu-
dósításokat, hogy a' magok Jegyző-Könyveiket,
édes Magyar Anyai Nyelvünken folytatni kezdet-
ték, és az Tisztviselőiknek-is meg-hagyni méltóz-
tattak, hogy az bé adandó Munkáikat, azon Hazai
és nem más Nyelvünken tegyék-fel. — Valamint
pedig ezen Nagyságtok Kegyelmetek lépését ma-
gasztaljuk és dicsőítjük: úgy mi-is viszontag atyafi-
ságos barátsággal jelentyük, hogy a' mi Jegyző-
Könyveink, Tisztviselőink' Tudósítási, más N. Vár-
megyékkel és Királyi Városokkal — sőt még az
Méltóságos Királyi Magyar Helytartó Tanáttal va-
ló Levelezésük-is — még az el-múlt esztendőbéli
Szent *András* Havának első napján, ezen dicső A-
nyai Nyelvünken iratni el-kezdettenek. — Többi-
re barátságos tisztelettel maradunk. Költ Kemen-
tzen 1791. Eszt. Böjt elő Havának 22-dik napján
tartatott Köz-gyűlésünkből — Nagyságtok' Kegyel-
metek' engedelmes Atyafi szolgái Ns. Honth Vár-
megye Rendei.

E'-képpen leveleznek már most némely böltsebb
T. N. Vármegyék egymással; született Anyai Nyel-
vünken vizik jegyző Könyveiket; mely ohajtva várt
szokás ha közönségesen fel-álhatna, és az Oskolák-
ban Magyarúl kezdenének, ha tsak némely Tудо-
mányokat-is tanítani, 20 esztendő múlva el-fogná-
nak a' mi Maradékink mostani bárdalatlan nyel-
vünken bámúlni; noha már-is 8 esztendőktől fogva
alkalmasint fel-támadt porából.

Kassa 24 dik Febr. — „ Egy Lengyel-orzági
"Sidó egy olyan asztali órát hozott ide Kassára,
melyben Hárfa, Klávir, Hegedü, Sip, Dob és majd
minden más nevezetesebb musikák fel-találtatnak,
és minden óra-ütésre ugy hangzanak, hogy a' kö-
zél.

zél-lévők, kik az órát nem látják, és tudják, azt gondolják, hogy egy egész *Musikás Bánd*a musikal, és lehet mellette mint akár-mely *Korus* mellett tántzolni. 42 notákat tud verni, mellyek között *Kontra-tántzok*, *Kozák*, *Minuet*, *Magyar 's* majd minden-féle tántzok találhatnák. Már 1000 forinton kérték az órát, de sokkal drágább. Ezen *'Sidó* maga ennek *Mestere*, és más-is vagyon nálla munkában. — — Itten hamar hetek el-forgása után a' *Tél Tavaszi* időre változott. — A' szükség nagy mindenütt. — Azt írják *Borsod Vármegyéből*, hogy itt sok helyeken rendkívül bőv a' bor, és szük a' kenyér 's egyéb élésre való dolgok. — Itt az *Egri* járásban, némely *Faluk* ló-hússal élnek kenyér nélkül, a' marhák éhen mind el döglenek — a' nevezetesebb *Helységekben* már 100. 200 's 300 marhák-is döglöttek-meg. Az útasok meg-akadnak minden órán, mert csak *Kövesden* is, a' hol ez előtt hét három száz szekeret egy nap alatt, ha megszorítottak, ki lehetett állítani, már most effective a' *Forspönt* sem bírja, 's nintsen is marhája.

Miskóltzon *Tehen-húst* a' *Mészárszékbe* hiába keres az ember, hanem a' ki nek tettik szabad vágni, úgy hajhászszák házról házra, a' ki enni akar, hogy ki-ütötte-le ma *Tehenét*, fontyát 5. 6. kron mérik, a' *Limitatio* szerint a' fontya 8- $\frac{1}{2}$, de még 9 krais fel-mégyen. — Itten *Miskóltzon* a' *Tavalyi* vólt *Sintaxeos* *Professzor*, vólt *Dominicanus*, a' múlt hetekben innét el-eblábólt, *Discipulusait* elhatta, 's mind eddig nem tudatik, mely *Ország* szélén jár.

Somogy Vármegyében Eötvöshen. — „Mint-hogy a' jó neveltetést egyiknek a' leg-betsesbb vagyonok közzül, mellyek az édes Szülöktől magok örökösire szállanak, esmérte lenni, N. *Arvaj Theresia*, néhai N. és V. Vizeki *Tallián Farkas* Urnak Özvegye, ezt egyetlen egy Fiának megadni ditséretes példával iparkodván, látta már Anyai gondoskodásának kellemes gyümölsét; mert e' folyó Bőjt más Havának első napján, ugyan azon N. Vizeki *Tallián György* életének 10-dik esztendejében lévő Urfiatska, a' Keresztény Tudománynak, a' Bibliai Történeteknek, és több nemü nemü tanulások nemeiben, a' Magyar, Déák, és Német nyelv eleiben, 's azoknak ékes irásában, a' számvetésnek mind az 5 részeiben olly kellemetességgel, készséggel, és bátorsággal tette első probáját, hogy mind édes Annyának öröm könyveket, mind Uri számos Halgatóinak tellyes meg-elégedettséget, és tanító Praefectusának illendő betsületet szült elmés feleleteivel.

Kassa, 21. Febr. — Oly rendkívül való hajlandóságot és barátságot szerzett a' Természet Ura a' test és a' lélek között, hogy soha nem lehet az indulatoknak nágyobb egybe ütközését mint akkor kepzélni midön a' meg hábordott elme az indulatok rabja levén arra határozza magát, hogy azt a' kötelet, mely a' lélket a' Testtel egybe kaptsolta el szaggassa: a' honnan nem esméri az a' Természetet a' ki azt a' Pogányokban, ha nem ditséri-is, mint jó Keresztén-is, de avagy tsak menteni nem Szegyéni.

— Illy szánakozásra méltó embereknek Theátru-

ma vala e' közelebb múlt esztendőekben Kassa Városisa, 1780-ban egy Nyereg-gyártó, eleven képzelődése által olly unalmassá tette maga előtt ezt a' Világot, hogy ha a' Német Szabó szomszédjának könnyörülő ollója nem lesz vala, egy instrang által szinte a' más Világra költözött volna. — — —

1788-ban a' *Nagy uttzán a' Csapuri* Háznál, egy Iffju Katona Tiszt, egy sár fekete on golyobis által lett vitézi ropogással rekesztette bé ez előtte komor-világi életének *Scenájt*. —

Egy Frantzia Nyelv Tanító, két Levelet hágy író asztalán, edgyiket Hites Társának, a' másikat Testvér Bátyjának. Ezzel ki megy a' Béilai Hegyekre, és ottan életének fonalát, egy Frantziát illető hideg vérrel el-mettzette. — E' napokban pedig a' *Klesztánszky* Ur Szakátsa Feleségével egybe háborodván, amaz vadászni mégyen, emez pedig az alatt, az Aszszonyi állatokban a' meg-boszfzullásnak határ nélkül való gonosz kívánságától indittatva, a' kést saját hasába üti: de a' kés fokkal irgalmasabb vólt, mintsem ilyen jámbor Aszszonyt az ő nagyon szeretett Urától örökre fel-oldozzon: ugy hogy még halálos sebet sem ejtett, hanem már ő kemének egy kis Contumaciát kell egynéhány Hetekig az ágyban tartani, hogy az alatt azt a' Pestises parázatait gözölje ki, és egy kis *Præcepta morum* is szivjon-be, mellyel más maga bőrihez hasonló jámbor Aszszony Társait, indulatjain okosobban uralkodni, 's Férjeihez illendő tisztelettel viseltetni meg-tanítsa.

Még-is Béts. — Obrifilaidinant *Kavallár* Ur' a' maga hiv Szolgálatjáért eö Fellegetöl Obesteri Ranggal ajándékoztaték meg. — A' F. Udvari Magyar Cancellarián Szolgált Tanátsos Neuhold Ur' egész fizetéssel nyugodalomra helyheztetett. — Ha igaz, az ugy Bétsnek nem kevés ditsösségére Szolgál: hogy oly Felsőges Vendégek tisztelik meg a' magok jelentétekkel, a' midön nem kevés érzékenységgel Szémléli a' Felsőges Nápolyi Királynak Országaban valo kezületét, imhol már más Vendégnek kezit szállást: ugyan-is azt beszélik nállunk, hogy a' Spanyol Országi Király bizonyoson ide jövendö lenne, és egy kevés korig itten fogna mulatni. — Az Illyriai Cancellariának Fő Cancelláriussa a' közelebb említett 4. Udvari Tanátsofokkal edjütt, még ezen Honapnak 2 dikán Ülést tartott. Püspök *Petrovits* Ur az Udvari Tanátsoffág mellett, a' Temesvári Püspök ségben, melynek elztendönként valo jövedelme 12000 for. szokott menni, kegyelmesen meg hagyatott: nem külömben *Generál-Major Papilla* Ur' eö Ngnák eö Felsőge kegyelmésen meg engedni méltoztatott, hogy ezen Tifztsége mellett, a' Generalisi *Uniformisát* az azt illetö Ranggal edjütt meg tarthassa.

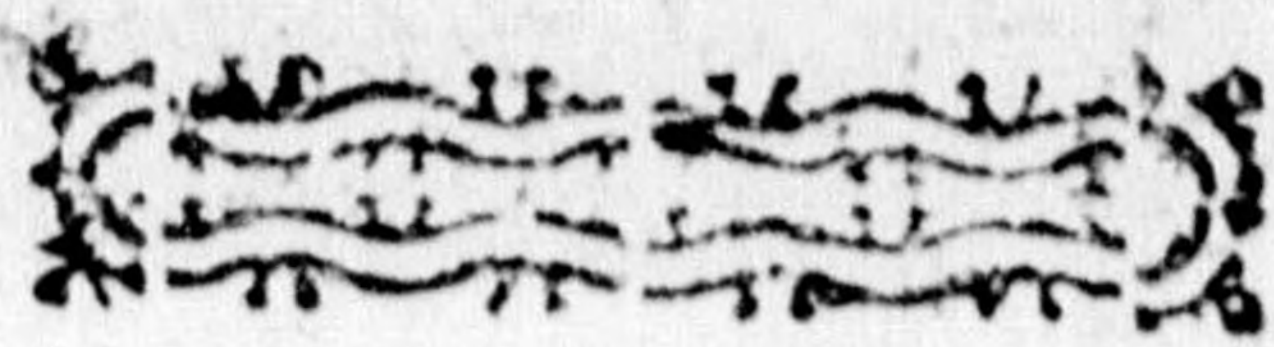
— A' Nápolyi Király ö Felsőge az el-múlt héten egy néhány fő Aszszonyságok, és fő Uri Rendek Társaságában *Nuszdorfban* ebédelni méltoztatott, és éppen ezen alkalmatofsággal a' Faluban egy Paraszt Lakadalom lévén, az említett fő Rendek annak látására mentek, a' holott ezen Parasztnak ártatlan együgyüségük olly kedvet talált a' Nápolyi Felsőge előtt, hogy a' Meny-Aszszonyt, maga Meltósága.

ságáról mint egy felejtkezve, leg-nyájafabb tántzára méltoztatta, kit - is az el végezett *Menuet* után, az ő Felséges tántzoló Társa 50 aranyokkal megajándékozott.

A' mi Felséges Urunk, azon Ts. K. szolgálatban helyheztetett Tisztéket, kik a' közelebb mult *Austriai Belgiumban* történt zenebonának alkalmazásával meg-találtak valami részben károsodni, 3 hónapi *Gázsival* méltoztatott meg-elégíteni. — A' Néápolisi Király merséklett nyájás maga vi-seletével a' Bétsi népnek alsobb és felsőbb Rend-eit annyira meg-nyerte, hogy alig emlékezik a' mostani emberi nyom egy Királyra, a' kinek ezen Város nagyobb kívánsággal gazdálkodott volna, mint ezen Felségnek, a' honnan képzelhető miné-mű indulattal lehetett Béts Várossa akkor, midőn Felséges Vendégét ezen hón. 10-dikén reggeli 5 óra-kor a' maga Országában régen ohajtott Jobbágyai-hoz vissza menni szemlélte. Innen elsőbben tsak a' Bétsi *Neustadtban* fog ő Felsége menni, a' hol két napig fog mulatni, innen Hertzeg *Auersperget Kraini* Kastélyában meg-fogja látogatni, a' holott egy néhány Medvék ezen Felséges Vendég mulat-tságának 's idő töltéseinek áldozati lésznek.

Füred 25. Febr. — „ T. N. Zala Vármegyé-nek, ezen folyó esztendőben Febr. 22-dik napján Zala Egerszegi Mező Városban tartatott Köz-Gyü-lekezetében fel-olvastatván, a' F. Helytartó Tanáts-nak arról való jelentése, hogy most Uralkodó Feje-delmünk meg-koronáztatott s a' t. Következő na-pon, ugy mint Febr. 23-dikán véghez ment a' *Té-
ged*

ged Isten ditsérünk, buzgón, pompásan, és vigan. *Sub Infula Pontificans* volt Mező Segedi Szegedy János Felső Örs Præpost Ur, prédikált pedig Hahóti Apátur *Rosti* Ur; a' halgatók voltak, sok mind a' két ágon lévő Fő és Nemesi Rendü Uraságok. A' N. Vármegye' Banderiumja az nap tette harmadik pompás szolgálatját. Minekutánna t. i. már a' Szent Zalog mellett való Örs-állást a' ditsekedésig el-végezte Budán: Pörfonyban pedig a' Fejedelem' meg-koronáztatása' Innepen, azt a' pompás tilzteleletet, mellyet jó Királyunk' egész élete' 's Ország-lása' ideje alatt nem tehet ez egyszernél többé, meg-tette; harmadik szerentséjének ítélte, hogy N. Megyénk' kebelében is, maga egyik vitéz Kapitányja, T. Gömöröi *Gömörei* György Ur' vezérlete alatt, szokott ékes öltözetel, paripásan, Zálzlólsan meg-jelenvén ez örvendő Innepen, maga közelebb való véreit-is és szüléit, ezt, az örökös Fejedelmünk' meg-koronáztatása' tisztetségére rendelt öröm Innep napot, dízesen meg-ülni legittse. Ehez kaptsolta magát több lovas Nemeiség is — meg-jelentek e' tisztetség tetelen a' N. Vármegyének Gyalog és Lovas Katonáji is: ezeket a' Ns. Vármegye' Hadnagya, amazokat pedig *Porkolája* vezetvén, és külön gyalog seregben az Egerszegi lakosok is másfél százan. Sip, dob, trombita harlogott, 's morszarak ropogtak egész nap a' Városon. Estvére pedig, az Inneplő Népségnek szine M. Gr. *Althán* János Fő Ispány Ur' ő Nagysaga' szállására seregelvén, nagyobbították örömét ez ember szerető Méltóságnak: és ott musika szónál vigadoztak. Ne magyarázzátok balra, komor örvendők! hogy a' Magyar, minden öröm Innepet musikan és tántzon végez. Mért ha a' Régiek, még a' meg-holt nagy embereknek-is emlékezetére, vig játékokat rendeltek, az esztendőnként elő forduló gyász Innepeken. Sokkal méltóbb jussa volt a' Magyaroknak, 's méltóbb Zala Vármegyének, hogy Fels. II-dik *Leopold* koronáztatása emlékezetére, Fő-Ispánnya szállásán tatzola, ki-világos ki-virradtig. — Füred 25-dik Febr.

Febr. Ezen folyó hónapnak elején, itt körül is, kivált a' közel lévő bakonyban olyan nagy hó volt, hogy sok helyeken csak ugy lehetett járni, ha útat metzettek kapákkal és ásókkal, fél, sőt egy ölnyi mélységre-is, 's egyfzersmind olyan kemény hideg lett, hogy három éjtízaka az egész Balaton ezen a' részen által fagyott, 's lehetett is rajta gyalog járni. De a' mint jött, olyan hirtelen el-futott mind a' jég, mind a' hó. — Most ismét olyan szelek fújnak, 's ugy ballag a' változó idő, hogy Mártzius' elejére bizonyosan havunk leszsz; csak hogy már késő mind a' szénás Gazdáknak, mind a' Szánkázóknak, mert ezeknek fárt tsinál, amazoknak pedig közelget már az az idő, hogy a' fű ki-buvik, ha kalapáttal verik-is vissza.

Az a' Magyar Poéta, a' ki a' minap Bétsben, Jan. 12-dik napját Magyar Versekkel meg-pirongatta, hogy a' Királyi Vendégek' számára, egy kis szán utat nem tsepegett; ezen Déák Versekkel idvezette, az azután csak hamar szálingózott Havat.

Tandem ergo niveâ descendis ab æthere formâ
 Conjugis in gremium Jupiter Alme! Tuæ.
 Hoc bene — da Cereri nimbos — plue dum vacat
 Aurum

Ad Danaën — petiit nostra Vienna Nives.
 Plaudite Pierides! Hecatonque remittite vestrum
 Ex hoc, ad Calidi, Cardinis, axe, plagas.
 Tu quoque sub gelidis adverte Trionibus, *Ursa!*
Amphora ne niveum dissipet uda gelu.
 Pannonici exultent montes; qui de Imbribus Urbi
 Nuper vicinæ condoluere suæ.
 Jupiter hybernas revoca festive! choreas,
 Daque Urbi lusus quos Tuus Hospes amat.
 Sicelides Musæ, Siculorum Carmina Regi
 Montibus e Scithicis post quoque festa canant.
 Aeternumque canent; canet altô murmure Dives
 Ister, et ad terras Oceanumque feret:
 Quantum sub Patriis exultant collibus Hunni,
 Cum sibi Siciliae demerueret Jovem.

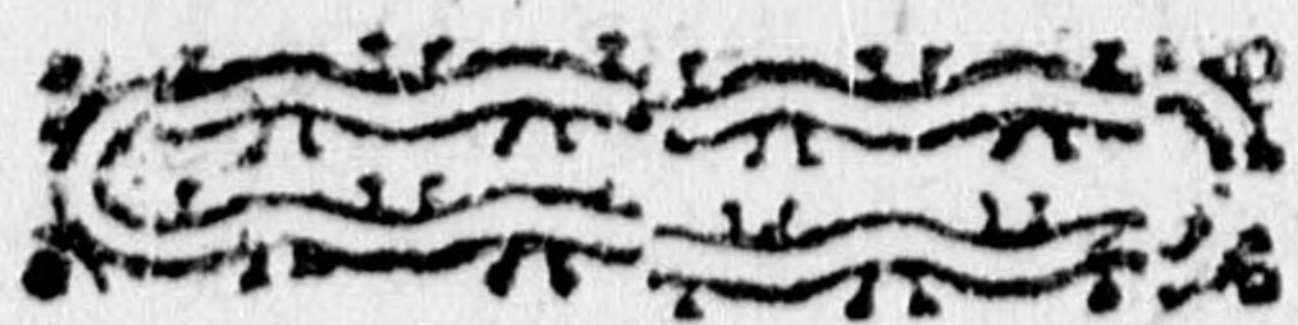
Flumina portabunt laudes, et nomina tradent
Montibus, æthereis æqui paranda Diis.
Carpathus excelso surget vicinus Olympo
Ipseque de tanto nomine testis erit
Et super hoc, gratæ mentis monumenta reponet
Hungarus, inque Polos gaudia mittet Ovans.

Horváth.

Posony 20-dik Febr. II-dik József Emlékezetére.

A' Nagy Isten körül lévő fényességből,
Le tekintvén Szűz Szent Afzszonyunk az Égből.
Az emlékezetes *József*' gyász Innepén;
Lát egy gyászos Magyar Országunk' közepén.
'S kérdi: hogy az ennyi Fársángolók között
Hogy van? hogy ő éppen ma, gyászba öltözött.
Igy felel a' bátor Hazafi hirtelen:
Ne ütközz meg Szent Szűz, ez fekete jelen.
Innepet szentelek *József*' árnyékának,
Mert ma esztendeje kora halálának. —
Hogy hogy: kérdi a' Szűz, 's előtted lehet e'
Olly jeles a' *József*' bús emlékezete.
Kit Ti, ('s a' mint vélem nem tsak Ti magatok)
Tagjait rongáló Főnek tartottatok.
Én, felel a' Magyar én — és kezd könyvezni
Tartozom mig élek rólla emlékezni, —
Nekem ugymond egyszer méllyen aludtomba'
Mellém tapokodott *József*' alattomba'.
Nagy és kemény szóval fel-serkent engemet,
De réá tsak alig vethetém szememet
El-tűnt, 's mig réműlve tsudáalom magamat
Mellettem találám örző Angyalomat.
Meg szólit az Angyal 's meg int, hogy fel-kelek.
És mindjárt *Józsefnek* oszlopot emeljek;
Hozzá fogok, 's félig már fel-épitettem,
Midön sok Hazafi Társaim mellettem
Nagy kiáltásokkal öszve tódulának,
'S hogy oszlopját fellyebb rakjam el tiltának. —
Most hát, felel a' Szűz, építsd fel egészzen,
Talám már akadály 's tilalom nem lézen.

Nem,

Nem, ugy-mond a' Magyar, mert már meg-értettem,
 Hogy *fundamentomát* nem jó helye tettem:
 Egy ilzonyú mélyység vólt ásva alatta,
 Mint őrző Angyalom már meg-sugárlotta.
 Még pedig *félclem, gyanuság, kétségbe-*
Ejés és villongás laktak a' mélységbe'. —
 De emelek most mást emlékezetére
 Melynek minden Magyar kész építésére;
 Ennek a' talp köve lesz a' bizodalom,
 Közép forralztási az *édes hatalom*.
 Tetején' az *okos szabadság'* czimere
Sándor Leopold lesz építő mestere. *Horváth.*

Tudósítás.

Nemes Bihar Vármegyében helyhezített *Dio-*
szegi Uradalomnak Ménese ugyan azon Ns. Várme-
 gyében az Erdély országi Posta út mentiben, Debre-
 tzentől tsak egy Posta Státzionyi távolságra lévő
Hofszúpály nevezetü helységben, háromszori Ter-
 minusokon, ugy mint ezen folyó 1791-dik esztendő-
 ben következő Aprilisnek 1-ső, Aprilisnek 15-dik
 és Májusnak 1-ső napjain a' többet ígérőknek Ko-
 tyavetye által el-fog adattatni; nevezetelsen pedig
 lesznek el-adók: — 7 külömb szörü és idejü Mén-
 lovak, vagy-is hágó Csödörök. — 36 — 7. 6. 5. 4.
 és 3 esztendős Csödörök. — 18 — 2 és 1 esz-
 tendős Csödör Csikók. — 4 Tanító, és Pásztor
 alá való nyerges lovak. — 96 — két esztendőken
 felöll lévő Kantzák, mellyek közzül 20 hafásak
 vagynak. — 17 — 2 és 1 esztendős Kantza Csi-
 kók. — A' kinek tehát ezeknek meg vételére tzel-
 ja és kedve vagyon, a' fent nevezett napokon és
 helyen meg jelenni ne terheltefsék, addig is azon
 lovaknak tulajdonsági felöll tettése szzerint értekez-
 hetik: